

Grimmig genot

Radha Burnier

Wanneer een mens zich op een onmenselijke manier gedraagt, of iets doet dat vernederend beneden het niveau van menselijk gedrag ligt, wordt dit beschreven als 'beestachtig', 'liederlijk', 'honds' enzovoort. In feite is wat mensen doen veel erger dan wat dieren of beesten doen, want het hoog ontwikkeld brein van de mens stelt hem in staat om zich uit te leven in acties waartoe dieren volstrekt niet in staat zijn. Geen dier is opzettelijk wreed, noch jaagt ook maar één van hen voor zijn plezier. De carnivoren jagen en doden omdat het plan van de natuur hen zo gemaakt heeft als zij zijn, waarbij zij doordrongen zijn van het overlevingsinstinct, net als alle andere schepselen. Daarom zijn alle dieren, ook de woeste soorten, onschuldig.

In het boek *New Biology* van Robert Augros en George Stanach (New Science Library, Shambala) wijzen de auteurs erop dat de foto's van carnivoren die hun prooi bespringen geen woede of vijandigheid tonen. Dit feit past bij het commentaar van een Adept die schreef dat het kwaad alleen bestaat in de menselijke sfeer. Menselijk handelen kan opzettelijk wreed zijn, wraakzuchtig en hatelijk, terwijl lagere schepselen niet berekenend zijn of de intentie hebben een ander pijn te doen.

Jagen als 'sport' is het genoegen andere levende schepselen pijnlijk te zien sterven. Het martelen van zowel dieren als mensen is zo wijdverbreid dat het nauwelijks nog als onbeschaafd gezien wordt. Het knappe menselijk brein vindt argumenten om bijna alles te rechtvaardigen en het rechtvaardigt het kwade wanneer dat zo te pas komt. In het Europa van de middeleeuwen werden oude vrouwen die waarschijnlijk arm waren, niet zelden aangeduid als heksen en openbaar verbrand. Dit was gratis vermaak voor het volk, net als openbare terechtstellingen en het vertoon van bloederige hoofden op drukke locaties. Men zegt dat tijdens de Franse revolutie massa's mensen vol opwindning en leedvermaak keken naar het vernederen en guillotineren van aristocraten.

Zelfs in deze 'moderne' tijd is in sommige landen het straffen van zogenaamde criminelen door hun hoofden of handen af te hakken een openbare aangelegenheid. Maar in vroeger tijd was het aantal mensen dat vreugde schiep in gruwelijke taferelen van het lijden van anderen klein, omdat mensen niet gemakkelijk konden reizen. De situatie is sindsdien enorm veranderd en de onmenselijke, erger dan beestachtige begeerte om vermaakt te worden door het lijden van anderen wordt nu op massieve schaal bevredigd.

Als een gijzelaar gevangen genomen wordt en onthoofd, vertonen de daders van de misdaad de tragische gebeurtenis met veel vreugde, met behulp van nieuwe en effectieve middelen – video en audio-gesprekken, televisieshows of publiciteit in de schrijvende media – zodat *niet* slechts een paar dozijn mensen, noch een paar honderd, maar miljoenen hun gewelddadige impulsen kunnen bevredigen. Dat is inderdaad bevrediging, anders zou zulk nieuws niet telkens opnieuw uitgezonden worden tot in de kleinste details.

De VS en India zijn twee landen die de barbaarse praktijk van de doodstraf in stand houden, ofschoon onderzoek heeft aangetoond dat zij criminele activiteiten niet doet verminderen. Intieme details, verbonden met de terechtstelling hebben brede publiciteit gekregen. Komt dit omdat het publiek in de 'moderne' technologische eeuw net zo of nog sterker geïnteresseerd is in het kijken naar de kwelling van de slachtoffers dan in voorgaande eeuwen, ofschoon men doet alsof moderniteit vooruitgang betekent? De recente controversiële executie van een man in India verschaftte het publiek dagenlang totaal nutteloos 'nieuws' dat alleen ten doel had de emoties aan te vuren. Taferelen van particulier verdriet worden gefotografeerd en tentoongesteld zodat de hele wereld ernaar kan staren, alsof hartzeer niet meer is dan brandstof voor de amusementsindustrie.

Kunnen wij waarlijk beschaafd worden en alleen vreugde scheppen in edele kunst, goede literatuur, ethische sport en natuurlijk de schoonheid van de natuur? Misschien kan de mensheid op een dag zelfs het dierlijke vermogen bereiken om zonder amusement te leven, omdat het leven zo stimulerend en vreugdevol is!

Uit: *The Theosophist* van november 2004

Vertaling: A.M.I.